

ZÁKONY, NAŘÍZENÍ, VÝNOSY A VYHLÁŠKY.

Péče o mládež a osoby, odkázané na veřejnou pomoc.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 2. března 1950, č. j. 2002/I/A/1-50, o provedení zákona o státních starobních podporách č. 45/1929 Sb. z. a n. ohledně cizinců, bydlících na území republiky Československé.

Ministerstvo sociální péče, poukazujíc na zdejší výnos ze dne 1. června 1929, č. j. 5575/I/29, sděluje, že na základě výsledků jednání s ministerstvem zahraničních věcí možno udělit státní starobní podporu za podmínek zákona č. 45/1929, pokud se týče příslušníků cizích států, bydlících na území republiky Československé, prozatím jen příslušníkům republiky Německé.

O žádostech těchto příslušníků, které jest podati prostřednictvím obce bydliště (§ 5), rozhoduje příslušný okresní úřad (§ 6) v řízení obdobném jako ohledně příslušníků zdejších, pouze s těmito odchylkami:

Státní starobní podpora činí ročně 500 Kč, event. 500 Kč (jedná-li se o dva žadatele, § 3, odst. 2., cit. zák.). K této starobní podpoře obec bydliště neposkytuje žádného příplatku. Odpadá tudíž vyplňování rubriky 6. popisného archu a zodpovědění poslední věty rubriky 25. popisného archu.

Záhlaví »Popisného archu« i jeho opisu nutno vždy označiti slovy: »Příslušník republiky Německé.«

Pokud týče se rubriky 1.—5. popisného archu, nechť žadatel doloží svoje udání příslušným úředním dokladem (křestní list, domovský list a pod.) a rovněž nechť svoji nemajetnost úředním dokladem prokáže. Podle toho přiměřeně vyplní se i rubrika 24. Domovské obci žadatelově popisný arch k vyplnění této rubriky se nezasílá.

Opis každého rozhodnutí ať kladného nebo zamítavého nutno zaslati ministerstvu sociální péče a ministerstvu zahraničních věcí na vědomí.

Pokud týče se jiných států, není dosud podmínek pro recipocitu a dlužno proto z tohoto důvodu zamítnouti případné žádosti za státní starobní podporu příslušníků následujících států: Albanie, Argentiny, Brasilie, Bulharska, Číny, Dánska, Egypta, Estonska, Finska, Francie, Chile, Jugoslavie, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Mexika, Norska, Persie, Polska, Portugalska, Rumunska, Švédska, Turecka a U. S. A.

S republikou Rakouskou o sjednání recipocity se dosud vyjednává a rovněž tak s Belgií, Holandskem a Itálií.

Kdyby byly podány u některého úřadu žádosti za státní starobní podporu od příslušníků ještě jiných států než shora uvedeno, nechť jmenované úřady vyžádají si další pokyny od ministerstva sociální péče.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 8. dubna 1950, č. j. 5894/I/A/1-1950, o výplatě státní starobní podpory podle zákona č. 45/1929 Sb. z. a n. pozůstalým.

Ministerstvo sociální péče bylo ve více případech dotázáno, jaké stanovisko zaujímá k žádostem příbuzných o výplatu státní starobní

podpory těch percipientů, kteří před poukázáním výplaty zemřeli.

Po dohodě s ministerstvem financí stanovilo ministerstvo sociální péče zásadu, že v takovýchto případech může být vyplacena státní starobní podpora dědicům, resp. osobám, které percipientovi vypravily pohřeb, event. jej po čas nemoci ošetřovaly, pokud podpora tato byla již přiznána, avšak dosud nevyplacena.

Výplata podpory může se však dít jen do výše měsíčních částek v době úmrtí percipienta již splatných a v předpokladu, že náklady pohřebního a event. ošetrovního úplně by vyčerpaly výši přiznané a splatné podpory.

Péče bytová.

Zákon ze dne 10. dubna 1930, č. 45, o stavebním ruchu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA PRVÁ.

O opatření stavenišť.

§ 1.

(1) Jako staveniště pro stavby uvedené v § 2 lze použiti nejprve pozemků státních.

(2) Státní správa se zmocňuje, aby pozemky pro tyto stavby způsobilé, jichž nehodlá sama zastavěti nebo použiti k účelům veřejným, prodala za náhradu jejich hodnoty.

(3) O návrhu a podmínkách zeizení rozhoduje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem, v jehož správě jest pozemek, do 14 dnů ode dne podání žádosti.

§ 2.

(1) Pozemky dosud nezastavěné nebo zastavěné, avšak k účelům obývacím nezužitkované, mohou do 31. března 1931 býti vyvlastněny pro stavbu obytných domů, pro stavbu nutných hospodářských budov drobného zemědělce, pro stavbu nutné malé provozovny drobného živnostníka, pro stavbu nutné menší provozovny výrobního, konsumního nebo skladištního družstva, nebo pro stavbu budov určených pro veřejnou potřebu, u ústavů léčebných také pro hospodářství a zahrady jejich, a pro komunikace k těmto stavbám nutné.

(2) Za stejných podmínek vyvlastniti lze také pozemky, na nichž jsou obytné domy nebo jiné stavby, kterýchž příslušný úřad zakázal užívati nebo jež nařídil zbourati, vyjímajíc pozemky, na nichž stojí budovy památkově cenné, které sice pro chatrný stav byly z užívání vyloučeny, které však lze řádnou opravou zachovati.

(3) Vyvlastnění nepostihuje práv, spojených s pozemkem nebo jiným předmětem, o jejichž vyvlastnění jde, pokud práva ta tvoří samostatný hospodářský předmět. Práva tato mohou býti spojena s některým knihovním tělesem nebo mohou býti pro ně zřízeny zvláštní knihovní vložky.

§ 3.

(1) Vyvlastňovati jest pozemky ve stavebním obvodu obce při otevřených již komunikacích nebo výjimečně takové, k nimž komunikace lze snadno zřídit bez větších nákladů.

(2) Z těchto pozemků jest vyvlastňovati především příhodné pozemky k účelům stavebním parcelované, nebo pozemky neparcelované, pro které byly čára stavební a úroveň pravoplatně určeny, a které